

komne Beretninger fra Generalcommandoen kan en Soldat ikke faae noget Middagsmaaltid under 14½ sk. Der er saaledes en stor Forskjel mellem de Tropper, som ligge i Hertugdømmerne, og dem, som ligge her og ere i Caserne, hvor de kunne indrette sig en særegen Dekonomi, hvilket ikke er Tilfældet i Hertugdømmerne, hvor de ikke ere casernerede, men hvor disse maae søge deres Underhold paa de mindre Bærtshuse. Hvad Officererne angaaer, saa maae nogle af dem spise paa offentlige Steder, som jeg før kaldte Bærtshuse, et Udtryk, som har stødt den ærede Rigsdagsmand, men Meningen var dermed at sige, at de maae leve paa offentlige Steder. Der er imidlertid ogsaa nogle af dem, som have dannet sig Messer, men Beføstningen er i begge Tilfælde omtrentlig den samme. Hvad enten de spise i Messer eller paa offentlige Steder, kunne de ikke have et Middagsmaaltid under 3 Mk. om Dagen. Naar nu f. Ex. en subaltern Officeres Indtægt falder mellem 30 til 40 Rbd. om Maaneden, saa vil man dog erkjende, at det er et svært Afdrag, naar han blot til sit Middagsmaaltid skal afholde 15 Rbd. om Maaneden, og til alle hans øvrige Fornødenheder, hvortil man dog vel ogsaa maa regne en selskabelig Dmgang, bliver der ham kun 15 til 20 Rbd. tilovers. Jeg troer ikke, at man vil finde, at det foreslaaede Cantonnementsstillæg giver dem større Midler, end de absolut behøve til deres høist tarvelige Eksistens. Efter gjentagen Overveielse er Ministeriet kommen til den Overbeviisning, at det var dets Pligt, at foreslaae et saadant Tillæg, som er optaget i det sidste Forslag, og som jeg derfor gjentagende anbefaler til Rigsdagens Besvarelse. Jeg troer ikke, at man kan sammensligne Officerernes Stilling i Hertugdømmerne med deres, som ere her i Kjøbenhavn. I Almindelighed, naar man er hjemme hos sig selv, kan man drive Dekonomien saavidt, som man selv vil, men naar man lever blandt Fremmede, og er saa at sige en vue for dem, saa kan man ikke drive Dekonomien saa vidt, uden at der blandt den store Flok vil kastes en vis Skygge tilbage paa den, der stedse maa leve i trange Raar og ved enhver Leilighed maa være nødt

til at undgaae enhver Udgift, som er forbunden med den Stand, hvortil han hører.

Bregendahl: Jeg skal ikke forlænge denne Discussion, men blot tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Krigsminister, om der ikke enten i selve Armeeorrganisationsplanen, eller dog i ældre gyldige Bestemmelser er en Bestemmelse, hvorefter Militaire, som udcommanderes fra deres faste bestemte Garnisonssteder, ere berettigede til fuldt Cantonnementsstillæg, og om det altsaa ikke er en Krænkelse af saadanne Rettigheder, naar de udcommanderes fra Garnisonsstedet uden at erholde det fulde Cantonnementsstillæg?

Krigsministeren: Den ærede Taler sigter formodentlig til de Batailloner, der sædvanlig have Standquarteer i Hertugdømmerne, men som ere forlagte her til Kjøbenhavn (Bregendahl: Nei, tværtimod!). Er det ikke saa? (Bregendahl: Jeg sigtede til de danske Batailloner i Holsteen og Slesvig). Ja de antydede Bestemmelser ere ikke af nogen permanent Natur, men rette sig efter Omstændighederne. De Bestemmelser, som i dette Dieblik ere gjældende, ere givne i Aaret 1848, da Krigen udbrød, og det er dem, som endnu følges.

Thorbrøgger: Det er almindelig bekiendt, at Enhver, som maa gjøre Indkjøb i smaa Partier, ogsaa maa betale disse deres Fornødenheder dyrere end de, der kunne gjøre Indkjøb i større Mængde. Soldaten, som ligger i Holsteen, maa indrette sin Oeconomie, hvordan han vil, saa vil han dog altid henføre blandt dem, der maae gjøre Indkjøb i saadanne Smaapartier. Jeg vil i saa Henseende blot nævne een Ting. Dersom han f. Ex. skal have sig en Snaps, saa maa han betale en Skilling Courant derfor, istedetfor at han heri Landet kan faae den for 2 Skilling. Der er altsaa allerede en Forskjel af 1 Rbd., og saaledes vil det gaae med næsten alle hans Smaafornødenheder, som han derovre maa betale i Courant, istedetfor at vi her benytte Rigsbankpenge, hvilket gjør en ikke ringe Forskjel. Det var kun denne korte Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre for at bidrage Mit til, at Soldaterne kunde faae det af Ministeriet foreslaaede